

**Wyrok Sądu Najwyższego  
z dnia 25 października 1923 r.  
sygn. akt III Rw 1618/22**

**Przepisy k.p.c. zawierają zamknięty katalog przyczyn rewizyjnych.**

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny  
pod przewodnictwem Prezesa Sądu Najwyższego Dworskiego,  
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego dra Rutkowskiego i dra Mierzeńskiego jako  
sędziów,  
w sprawie Małgorzaty z Brodów *primo voto* Zamojskiej, *secundo voto* Nowakowej w  
Mogile, powódki, zastąpionej przez dra Józefa Wojniakowskiego adwokata w Krakowie  
ul. Wolskiej 11,  
przeciw (1) Mariannie z Zamojskich *primo voto* Świdrowej, *secundo voto* Nowakowej,  
(2) Mariannie z Capałów Zamojskiej i (3) Katarzynie Biernacikowej w Mogile,  
pozwany, zastąpionym przez dra Teofila Więclawa, adwokata w Krakowie, plac  
Mariacki 1,  
o uznanie ważności pisemnego rozporządzenia ostatniej woli śp. Błażeja Zamojskiego  
z listopada 1914 r. itd. z.p.n.,  
wskutek rewizji powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu  
odwoławczego z dnia 18 lutego 1922 r., sygn. akt Bc II 422/21, którym na odwołanie  
powódki za twierdzono wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie  
z dnia 15 września 1921 r., sygn. akt Cg XIId 1083/21,  
na posiedzeniu niejawnym orzekł:

- 1) nie uwzględnia się rewizji powódki,
- 2) powódka winna zapłacić pozwanym do niepodzielnej ręki koszty przewodu  
rewizyjnego w kwocie 5.490 marek polskich do czternastu dni pod rygorem  
egzekucji.

**Uzasadnienie**

Powódka zaczepia wyrok sądu drugiej instancji z powodu mylnej oceny pod  
względem faktycznym i prawnym.

Mylna ocena pod względem faktycznym nie stanowi w ogóle żadnej z przyczyn  
rewizyjnych, wyczerpująco w § 503 k.p.c.<sup>1</sup> wymienionych, nie może być zatem w  
postępowaniu rewizyjnym rozpatrywana.

Pozostaje zatem jedynie do rozpoznania przyczyna rewizyjna § 503 pkt 4 k.p.c.,  
to jest mylna ocena sprawy przez sąd odwoławczy pod względem prawnym.

---

<sup>1</sup> Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych  
(Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

Zarzut ton jednak nie jest słusznym, a oparta na tym zarzucie przyczyna rewizyjna z § 503 pkt 4 k.p.c. nie jest uzasadniona.

Sąd odwoławczy bowiem ocenił sprawę pod względem prawnym trafnie, zgodnie ze stanem aktów sporu i z przepisami ustawy oraz podał na uzasadnienie zaczepionego wyroku słuszne i prawne powody, które wywodami rewizji nie zostały odparte.

Na te wywody zauważa się, że skoro sąd odwoławczy ustalenie sądu pierwszej instancji, który nie uznał za udowodnione, jakoby przedmiotowa kartka była pisana i podpisana przez śp. Błażeja Zamojskiego przyjął jako prawdziwe i wziął za podstawę swego rozstrzygnięcia, to ocena prawna sprawy na zasadzie tego przyjęcia nie przedstawia w myśl §§ 578 i 601 ABGB<sup>2</sup> żadnej wątpliwości, a powoływanie się rewidentki na przepis § 722 ABGB brzmieniu III noweli jest wobec tego przyjęcia niewystarczające.

Wniosek zatem rewizji na zmianę zaczepionego wyroku jest nieuzasadniony, a już całkiem nieuzasadnionym jest wniosek na zniesienie tego wyroku, skoro powódka nie zarzuciła nawet przyczyny rewizyjnej § 503 pkt 2 k.p.c.

Nieuzasadnionej zatem w całości rewizji nie można było uwzględnić.

Orzeczenie o kosztach postępowania rewizyjne go pole §§ 41 i 50 k.p.c.

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (aust. k.p.c.): § 41, § 50, § 503 pkt 3 i 4, Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811 (ABGB): § 578, § 601, § 722.]

---

<sup>2</sup> Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113. Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811, cz. I-III.